

Preljubi gospod Doropoljski!

Vesel sem bil Vašega odgovora. Odgovor je čitala tudi gospa Kristina. Bil sem v Mariboru. Videl sem našega kraljeviča Aleksandra. Klical sem mu: „Živio!“ Bilo je lepo. Jako mi je ugajala tudi kraljeva garda.

Prosim, da me postavite na grič Sv. Duha na Stari gori.

Pozdravlja Vas vdani

Danilo Fürst.

Odgovor:

Ljubi Danilo!

Postavljen si na grič Sv. Duha na Stari gori. Stoj na naših tleh junaško in ponosno! Ozri se na vse strani in vzklikni z mogočnim glasom: „Glej, vse to je naša zemlja, naša domovina! In jaz sem nje vdani in zvesti sin!“

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Mnogo se je že izpremenilo, odkar Vam nisem pisala. Preselili smo se v Kranj, kjer obiskujem I. razred meščanske šole; moj bratec Branko pa hodi v I. gimnazijo. Tu na Gorenjskem mi jako ugaja, samo bolj mrzlo je tukaj. V velikih počitnicah sem bila na smrt bolna za grižo in trebušnim legarjem in le staršem se imam zahvaliti, da sem ozdravela. Tudi moja mala sestra Alenčica je bila bolna, a obe sva ozdraveli.

Prosim, pošljite mi sedaj „Zvonček“ sem, ker ga vedno komaj pričakujem!

Lepo Vas pozdravlja

Medana in Branko Bezla.

Odgovor:

Ljuba Medana in Branko!

Ko bo „Zvonček“ upravnik čital izpremembo v Tvojem naslovu. Ti bo poslej pošiljal list na zaželeno mesto. — Veselim se zopetnega zdravlja Tvojega in sestre Alenčice in le želim, da vaju nikoli več ne zaloti taka ali slična nevarna bolezen.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Danes prvič pišem pismo. Naznanjam Vam, da hodim v šesti razred v Rajhenburgu. Za učitelja imam gospoda Mirka Sušnika. V šoli se učimo mnogo lepega, kar bo potrebno v življenju. Najrajši se učim zemljepisa in zgodovine. Zgodovina je lep predmet. Iz čitanke se učimo mnogo lepih povesti, basni in pesmi. Prosim, gospod, potisnite te besedice v svoj kotiček!

Z odličnim spoštovanjem Vas pozdravlja

Otmár Mikulec.

učenec VI. razreda v Rajhenburgu.

Odgovor:

Ljubi Otmár!

Zgodovina je učiteljica narodov. Pripoveduje nam, kako so narodi rasli in se dvigali, dokler so služili resnici in pravici, in kako so narodi propadali in izginjali, kadar so se vdajali nasilju, strastem in nenravnostim. Iz te zgodovinske resnice se učimo, kakšni moramo biti sami, ako in ker se hočemo ohraniti. Ker pa je vsak narod sestavljen iz posameznikov, mora biti vsak posameznik kreposten, izobražen, značajan, samozavesten, da bo tudi celota krepostna, izobražena, značajna in samozavestna. — Vzporedno z zgodovino teče nauk o naši zemlji, ki jo moramo spoznavati v vseh njenih delih, da vemo, kje in kako domuje človeški rod. Predvsem pa se moramo seznaniti z zemljepisom svoje domovine in z zgodovino svojega naroda.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Čitala sem od prijateljice, da Vam piše in tudi jaz Vam hočem pisati pismce.

Stanujem na Ščavnici blizu Radgone. Moj atek je šolski voditelj, zato stanujem tudi jaz v šoli. Naša šola stoji na samem, vendar s svojo sestrico ne čutiva dolgega časa. Okolo šole je velik vrt: tam imam svoje gredice. Po njih sem sadila rožice in tudi nekaj zelenjave. Tik vrta je travnik. Tukaj sva s sestrico Verico pasli naši dve

kozici. Tudi kurili sva kakor drugi pastirčki. Pekli sva si jabolka in krompir. Žal, je zaradi mraza paše konec.

Počitnice so minule, s sestro se zopet veseliva šole. Pridem v drugi razred drugi oddelek. Moja sestra pa hodi v prvi razred. Učita nas atek in mamica, zato je v šoli še enkrat tako veselo.

Pozdravlja Vas

Valeska Koprivčeva,

Odgovor:

Ljuba Valeska!

Lepo je pri vas, kakor mi priča Tvoje pismo: šola, vrt, travnik, kozici, pečena jabolka in pečen krompir. Vrh vsega in nad vsem pa ljubljena in ljubeča atek in mamica! Oj, kako lepo je Tvoje in Tvoje sestrice Verice mlado življenje! Blagrujem vaju!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Jako bom vesel, ko bom v „Zvončku“. Moj brat Adolf se tega jako jezi in pravi, da pridejo samo neumneži v „Zvonček“. Jako rad čitam Vaš kotiček. Najbolj me veseli Miklavž in Miklavžek ter Krtača. Muren in Duda. Hodim v I. realko v Mariboru. Tudi Kralj Ivo hodi v realko. Hočem Vam povedati pravljico.

Učeni sin.

Kmetiški deček je prišel iz mesta, kjer je hodil v šolo, domov na počitnice. Bila je baš košnja. Starši so spravljali seno. Oče pa reče sinu: „Vzemi grablje in pomagaj nam grabiti!“ Toda sinku se ni hotelo delati. „Pozabil sem vse kmetiške besede. Kaj je to — grablje?“ Nato odide po senožeti in stopi grabljam na zobe. — Grabljišče švigne kvišku in ga udari po glavi. Hitro se prime za čelo in kriči: „Vražje grablje.“ Oče reče: „To mi je pa všeč, da se ti je tako hitro spomin vrnil.“

Pozdravljata Vas Vaša kotičkarja

Vojteh Jager in Ivo Kralj.

Odgovor:

Ljuba Vojteh in Ivo!

Take grablje so izučile še nekega drugega „učenega“ sina, ki se je v mestnih šo-

lah ponemškutaril. Ko pride nekoč domov na kmete, ni hotel znati nobene slovenske besede. Po nerodnosti pa stopi grabljam na zobe, in grablje ga neusmiljeno oplazijo po zobeh. „Vražje grablje!“ zajavka napihneni nemškutar, ker mu je udarec izbil iz nadtute glave nemško besedo za brezobzirne slovenske grablje! — Morda so tudi kje kakke grablje, ki o priliki iztrebijo bratcu Adolfu z ostrega jezika tiste neumneže, s katerimi obklada naše bistrice in umne kotičkarje!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Vedno rajša čitam Vaš „Zvonček“ ter si dovoljujem pisati Vam pisemce.

Stara sem 11 let. Sedaj v počitnicah mi je dolgočasno po šoli. Hodila bom v 6. razred na Vransko. Za razrednika bom imela gospoda Jakšeta kakor lansko leto, ki ga imam jako rada. Hodim tudi z velikim veseljem k sokolskemu naraščaju. Telovadi nas čez 25 deklic. Uči nas gospa Jakšetova, ki je imela posebno v začetku veliko truda z nami. Imam dva mlajša bratca Francija in Ivana ter sestro Lijo.

Z odličnim spoštovanjem

Anica Turnškova.

Prekopa p. Vranskem.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Počitnice so minule, sedaj že ponosno in učeno sedi v 6. razredu. Dobrega razrednika imaš; veliko se boš naučila pri njem. Šola Ti razbistri duha in ga napolni z znanostjo, telovadba pa Ti okrepi telo, da boš po duši in telesu vrla Jugoslovenka!

*

LISTNICA UREDNIŠTA.

K današnjemu Koroščevemu spisu o radovljiškem okraju smo nameravali priobčiti 5 slik. Ker nam pa tvrdka ni pravočasno napravila klišejev in ker nismo več mogli dalje čakati nanje, objavimo te podobe v prihodnjem letniku.

